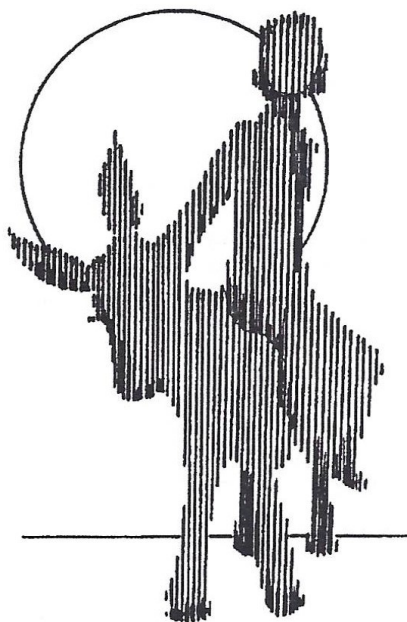

Een koning
heeft een vaderland.
Een koning
moet altijd glimlachen.
Een koning
woont in een paleis.
Een koning
heeft een drukke agenda.
Een koning
regeert zijn onderdanen.
Een koning
heeft veel personeel.
Een koning
bezit een kroon en een troon.
Een koning
moet verstandig handelen.
Een koning
moet geëerd worden.
Een koning
kan nooit eens gek doen.
Een koning
gaat vaak op reis.
Een koning
laat zich meestal rijden.
Een koning
moet het waard zijn
om koning te zijn.
Een koning
wil altijd gezien worden.
Een koning
moet koning kunnen zijn.

Bert Post

Mag ik mezelf voorstellen?
Ik ben Kleopas, één van de Emmaüsgangers,
zeg maar, een leerling van Jezus.
Ik wil je wat vertellen
over voor ons ingrijpende gebeurtenissen,
zo'n hele tijd geleden, rond de jaren 30!
Wil je met me meegaan,
door de gebeurtenissen van die laatste week,
die ze nu de 'Goede Week' noemen?
En mag ik jou daar dan wat over vragen?
Jij, misschien wel de Emmaüsganger van het jaar 2021?

Zo'n week voor we het Paasfeest zouden vieren, wil ik beginnen.
Mensen lief, zoiets maakten wij nog nooit mee.
Toen onze meester door de straten trok,
leek het of Hij de grootste koning ter wereld was!
Zijn leerlingen moesten bijna bodyguards zijn.
Zo'n volkstoeloop!
En het was niet omdat Hij talent van zingen had.
Of show kon geven.
Of een knappe sportprestatie had neergezet.
Waarom dan wel, vraag je mij?
Omdat zovelen 'goed nieuws' uit zijn mond gehoord hadden?
Omdat mensen door zijn warme aandacht geraakt waren?
Omdat velen nieuwsgierig waren om die man eens te zien
van wie verhalen rondgingen?
Tja, een grote vedette is gauw gemaakt, nietwaar ...

Kun jij je voorstellen dat dit in 2021 gebeurt?
Worden mensen ook nu begroet omdat ze 'goed nieuws' brengen?
Warme aandacht geven? Harten raken?
Mensen waarvan je weet: Daar gaat wat van uit! Iets goddelijks!
En dat zal niet voorbij zijn in 10 jaar.
Nog in geen 2000 jaar!

Weet je, nog diezelfde week
trokken we naar de tempel in Jeruzalem.
Naar Gods huis dus.
Jongens, zo kwaad hadden we Hem nog nooit gezien!
Toen merkten we dat Hij zijn invloed,
zijn aanhang van mensen ten goede gebruikte.
Hij durfde tenminste opkomen voor een 'eerlijke',
een 'goede' godsdienstbeleving.
Maar we hielden ook ons hart vast.
Zou dit niet op zijn eigen hoofd neerkomen?
Zouden onze leiders Hem zomaar laten begaan?

Het zal wel van alle tijden zijn ...
Dat mensen opkomen voor eerlijkheid, rechtvaardigheid, ...
Kortom, tegen elk onrecht!
Ook in de kerk!
Mensen die recht in Zijn voetspoor gaan.
Maar ... helaas ook,
dat ze daardoor zeker niet de gemakkelijke weg inslaan ...
Denk jij aan zo iemand?

En toen vierde Hij het Paasfeest,
het feest van 'bevrijding uit slavernij',
ook 'uittocht' genoemd.
Dit deed hij met zijn beste vrienden, de twaalf leerlingen ...
Wij waren er dus niet bij, maar we hebben het uit hun mond gehoord.
't Was net alsof het voor 't eerst was dat ze 'bevrijding' vierden.
Het leek er zelfs op dat de bevrijding die ze vierden
nog moest, nog zou gebeuren ...
Zij begrepen het niet echt.
Hij deed ook dingen die niet te begrijpen waren.
Zo had Hij hun de voeten gewassen!?
Stel je dat eens voor, diegene die nog enkele dagen daarvoor
als Koning onthaald werd!
En Hij had ook gezegd: 'Wees elkaar tot dienaar!'

Ken jij 'grote' mensen
die juist 'groot' zijn doordat zij mensen dienen?
Die 'groot' zijn en niet terugdeinzen om het vuile werk te doen?
Die zich niet te groot voelen om 'gewoon' te zijn
en juist zo 'buitengewoon' worden?

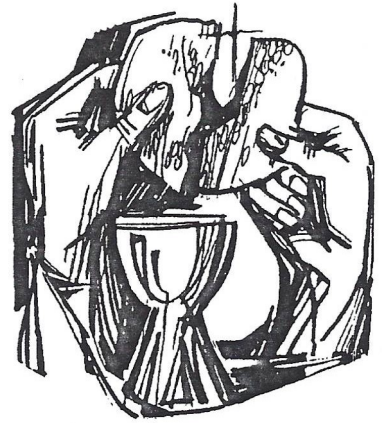
Hij stelde ook nog een gebaar
waarbij Hij vroeg om het verder te doen om aan Hem te denken
Breek brood, geef de beker aan mekaar door.
Vertel over mij!
Want Ik wil jullie opnieuw sterk met God verbinden.

Ken jij mensen in jullie tijd
die nog sterk met God verbonden leven?
Vieren ze nog het feest van 'bevrijding'?
Wat verstaan jullie onder 'bevrijding'?

Maar toen, wat we toen meemaakten ...
Diezelfde nacht kwam een van zijn leerlingen ons wekken
met heel slecht nieuws.
Ze hadden Hem gevangen genomen!
Hij was, zoals naar gewoonte,
na het Paasmaal nog gaan bidden.
En toen waren er soldaten gekomen en ze hadden Hem meegenomen!
Als een rover! Een misdadiger!
Niemand begreep er iets van!
De ontredde was groot!
Wat zo feestelijk begonnen was, sloeg om in angst ...
Een niet weten hoe, niet weten wat ...
We waren radeloos!
Wat waren ze met Hem van plan?

Ik weet niet
of het ook van alle tijden is,
dat er mensen zijn die radeloos zijn van angst
om wat mensen mekaar aandoen!
Dat er mensen zijn die leven alsof het donker is! Nacht!
Bepaalde dingen mogen als het ware het licht niet zien!
Herken je dat in 2021 ook nog?
Maakte jij dat al mee?

Nija

Het jaarlijks Paasfeest
was op handen;
een dag
van ongedesemd brood,
waar Hij zo vurig
naar verlangde,
nog vóór
het dreigend uur der dood.

De Heer
had nog zoveel te zeggen
vóór Hij
zijn leerlingen verliet,
eer men Hem
in een graf zou leggen,
't verraad was immers
in 't verschiet.

Eerst heeft Hij zich
voor hen gebogen
waste hun voeten
één voor één,
ze lieten 't zich
onthutst gedogen,
zelfs Petrus
na zijn weig'rend 'Neen!'

De Meester
deed wat dienaars deden,
hield zich
van elk imago vrij.
Hij heeft
met tederheid gebeden
opdat hun vreugd
volkomen zij.

Toen ging Hij
tot zijn Vader bidden,
aan tafel
nam Hij brood en wijn,
werd dankend
voedsel in hun midden,
door Lichaam
en door Bloed te zijn.

Hij heeft
het nieuw verbond geschreven,
noemde hen 'vrienden'
en Hij zei:
'Doe dit nu verder
in uw leven,
ja, tot gedachtenis
aan Mij!'

Miet Meys

Er stonden drie kruisen
op Golgotha,
een kleine heuvel
even buiten de stad.

Er stonden drie kruisen
op Golgotha,
bomen,
weggehakt uit het levende bos;
het kruis
van dat domme ongeval
het kruis
van die slepende ziekte
het kruis
van de dood.

Bomen,
zonder takken of twijgen;
het kruis
van het brute geweld
het kruis
van de armen,
mensen zonder armen
het kruis
van de oorlog, die van elke stok
een wapen maakt.

Bomen
waarin geen vogels fluiten
het kruis
van moedeloze machteloosheid
het kruis
van het slecht humeur
het kruis
van het vele kleine verdriet
dat elk lied verbiedt.

Er stonden drie kruisen
op Golgotha,
een kleine heuvel
even buiten de stad:

opdat niemand
die die weg uit moet gaan
ooit zou denken
dat hij die weg alléén,
heel alléén moet gaan,

en opdat ieder weten zou:
er is iemand die mij begrijpt
er is iemand die bij mij blijft
er is iemand die dit alles
heeft doorstaan
en mij naar leven
en verrijzenis is voorgegaan.

Mgr. Eug. Laridon

En toen het dag werd, werd Jezus over en weer gebracht
van de ene leider naar de andere.
Precies alsof ze niet wisten wat ze met Hem moesten aanvangen!
Alsof ze plots geen verantwoordelijkheid meer wilden dragen!
Leider zijn als het allemaal goed gaat, is best gemakkelijk, niet?
Bovendien hoorden we dat ze Hem mishandelden.
Ze bespotten Hem, ze sloegen Hem ...
Voelden ze zich nu sterk in hun machtspositie?
Nu Hij daar gevangen, geboeid voor hen stond?
Ach, het bestond wellicht al voor Jezus dit meemaakte,
dat mensen zich achter elkaar wegsteken
als ze minder sympathieke dingen moeten vertellen of doen ...
Als ze hun gezicht niet willen verliezen ...
Het zal ook wel van alle tijden zijn
dat de 'groten', de 'leiders' anderen hun sterkte laten voelen,
als die juist weerloos zijn ...
Alhoewel, 'weerloos'? Ik weet het nog niet zo goed.
Ik weet dat het serieus indruk moet gemaakt hebben, méér nog ...
't Schijnt dat ze zich nogal ongemakkelijk voelden
toen Hij maar bleef zwijgen ...
Waar macht met geweld moet verdedigd worden,
is de macht volgens mij maar klein ...

Ken jij mensen die groot zijn, machtig zonder geweld!?
'Grote' mensen zijn dat! De échte grote mensen!

Die vrijdag was een indroevige dag! Niet te doen!
Stel je voor, ze maakten Hem te schande voor heel het volk!
Alhoewel? Wie stond te schande? Jezus?
Of Pilatus? Hij durfde toch maar geen beslissing te nemen!?
Of het volk? Zij hadden toch maar niet gedurfd te kiezen voor Jezus!
De kerkelijke overheid?! Het zal je maar overkomen
de man van god tot de kruisdood te moeten veroordelen!
De Romeinse soldaten? Zij trokken toch maar ruw door de straten
met Hem, voor het aanzien van het hele volk!
Zij kleineerden Hem toch maar,
door Hem zijn kleren te ontnemen en erom te dobbelen
en een bordje te schrijven met: 'Dit is de koning der Joden!
Wij? Ja, wij voelden ons ook maar klein bij wat ons nu overkwam.

Die dag stierf Hij de kruisdood.
Wij waren ontoestbaar.
Hij, naar wie wij opkeken, onze meester!
Een man van God! Een man vol van God!
En wij hoopten nog wel dat Hij Israël zou bevrijden!

Lijden in 2021!
Helaas bestaat het ook nog zeker?
Mensen die monddood gemaakt worden!?
Te schande gemaakt?!
Hoe gaan jullie leiders daarmee om?
En de uitvoerders?
En de massa?
En jij?

Nija

Wij hebben onze vriend dan begraven.
Want de volgende dag was het sabbat.
Rustdag.
Nu ja, na zo'n gebeurtenissen
ben je toch tot niet veel in staat.
't Lijkt wel of de wereld stilstaat ...
Alles staat op zijn kop.
Ons leven, alleszins.
Wat nu?
Wij wisten het niet!
We bleven samen,
zaten wat te wenen,
vertelden, altijd hetzelfde,
altijd maar opnieuw ...
De vraag: 'Waarom? Waarom toch?'
hoorden we wel duizend keer ...
Waar was het fout gelopen?
Hoe hadden we dat kunnen voorkomen?
Was Hij wel de Redder die komen zou?
Was Hij het wel waard
dat wij in Hem geloofden?
Hij was toch maar gekruisigd!
Hadden onze leiders dan toch gelijk?
Van God
hadden we alleszins niet veel gemerkt ...

De volgende dag
waren enkele vrouwen
naar het graf gegaan ...
Maar ze vonden er zijn lichaam niet.
Ze hadden vernomen: 'Hij leeft!'
Maar wat moet je dáár nu mee?
Dat kan toch niet!?
Zoiets hebben we nog nooit gehoord!
We dachten:
We zijn hier weg
voor wij ook nog zot worden.
Voor wij ook nog rare dingen uitkramen.
Laten we maar 'gewoon' doen,
zoals vroeger.
En dus gingen we terug naar Emmaüs.
Ons hart was zwaar ...
Onze woorden waren zwaar ...

Maakte jij het ook al eens mee
dat jouw wereld op zijn kop stond?
Dat alles waar jij in geloofde,
waar jij van leefde
van de tafel werd geveegd?
Gaf jij het ook op?
Wilde je ook terugkeren
naar het oude bekende van vroeger?
Of durfde jij voortdoen?
Wie of wat gaf jou de kracht?
Wie deed jou geloven dat alles zin had?

Nija

*In gedachten
pendel ik heen en weer,
steeds opnieuw,
tussen pijn om wat niet is
en hunkering
naar wat komen kan.*

*Moedeloos.
Waar haal ik
die eerste sprankel geloof
vandaan?
Wie doet mij,
blinde bedelaar,
eind'lijk zien?*

*Ik zit daar maar,
wachtend,
wetend van een kiem
die onzichtbaar, onvoelbaar
groeien zal
tot, wie zal het zeggen,
welke mooie bloem?*

Hilde

Illusie heeft geen tegenhanger,
dan ga je als Emmaüsganger
de weg terug naar zekerheden,
de rug gekeerd naar het verleden
omdat je droom in rook verging.
Zie dan op weg die Vreemdeling!

Hij heeft jou zeker iets te vragen
maar jij herkent Hem niet misschien,
omdat jij nog niet klaar kunt zien
door droefheid van voorbije dagen.

Ja, luister naar wat Hij jou zegt,
het wordt je duidelijk uitgelegd
wat jij niet vroeger wist te vatten.
Vertrouw die goede Tochtgenoot,
Hij legt de toekomst voor je bloot,
jij zal haar niet meer onderschatten.

Zoek jouw Jeruzalem terug
want jij verliet het veel te vlug,
daar is Hij ook voor jou verzezen!
En daar alleen kan jij genezen.

Miet Meys

Op weg naar ...

Ga dan!
Lieve mens,
Ga de weg van je leven!
Ik wens je een goeie vaart!

Ga dan, lieve mens, en weet dat die weg je gloriemomenten brengen zal, momenten waarop de mensen je toejuichen, momenten waarop jij zo overtuigd bent van je zaak, dat je álles en iedereen durft te trotseren ...

Wellicht brengt jouw weg je ook heel diepe en intense ervaringen, van waaruit jij jezelf aan anderen kunt geven ...

Waarschijnlijk voert je levensweg je ooit doorheen het diepe dal van lijden en dood ...

Ook een gevoel van verlatenheid, van 'geen weg meer zien' en dus maar liever bij de pakken blijven zitten, kan ik je niet besparen ...

Weet je, deze weg ga je niet alleen. Ook Jezus en zijn leerlingen gingen de weg voorbij lijden en dood, de weg voorbij diepe verlatenheid en 'geen weg meer zien'.

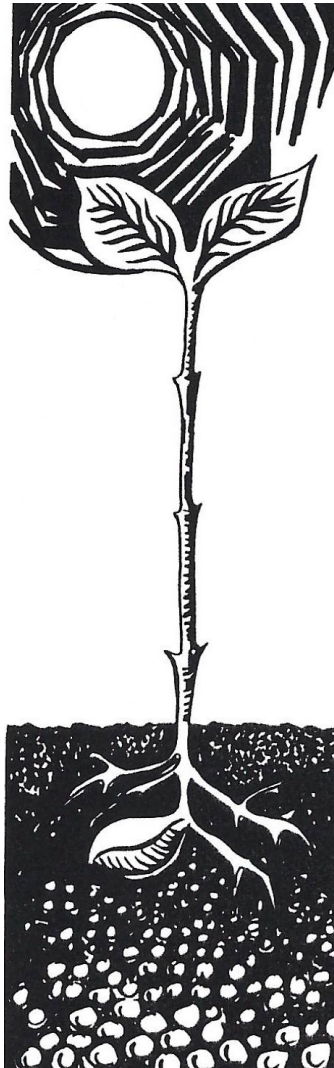
Want ooit, geloof me, — op de derde dag, zo vertellen de verhalen, maar hoe lang kunnen drie dagen duren? — wordt nieuw leven jou gegeven.

En dat nieuwe leven, daar vertellen die verhalen dan weer van dat het goddelijk leven is, dat het leven honderduit is.

Dat het Léven is!

Ga dus maar, lieve mens, ga op weg naar dat Léven. Laat lijden en pijn, laat verlatenheid en 'geen weg meer zien' je niet verlammen. Ik wens je een goeie vaart!

Hilde

Toen kwam een onbekende meestappen.
Wij voelden zijn warme aandacht
voor ons verdriet en onze twijfels.
Wij mochten ons verhaal doen.
Het luchtte op te kunnen vertellen,
maar vooral beluisterd te worden
door iemand die 'hart' voor ons had.
Hij sprak ook.
Hij vertelde verhalen die wij kenden.
Hij sprak ze opnieuw. Vanuit zijn inzicht
kregen wij al wat zicht, wat inzicht ...
Ons hart werd wat lichter, wat warmer.

En zo kwamen we bij het dorp
waar we zijn moesten.
Hij moest verder, zei hij.
Maar wij vroegen hem:
'Blijf bij ons!
Het loopt tegen de avond, de dag is ver om!'
Waren wij weerom bang voor de avond?
De donkerte? Het duistere in ons leven?
Na een ingrijpende, pijnlijke gebeurtenis
is de lange nacht vaak heel moeilijk.
De tijd van rust bij uitstek wordt onrust ...
Laat ons niet alleen!!!

En hij ging met ons mee.
Méér nog, Hij nam brood,
dankte God, brak het en gaf het ons!
En toen wisten we het,
We herinnerden het ons: Hij is het!
Hij is het die ons bevrijdt!
Hij bevrijdt ons van al het uitzichtloze,
van alle pijn en lijden!
Van alles wat ons terneer drukt!
Van alle slavernij!
Van de dood!
De liefde overwint alle kwaad!
De Liefde van God
doet mensen in alle tijden LEVEN!

Dit te weten! Dit te zien! Dit in te zien!
Dat is pas nieuws! Nieuws voor ons allen!
En wij gingen door de donkerte van de nacht
terug naar de anderen in Jeruzalem.
Dit betekende een nieuwe start,
een nieuwe ommekeer in ons leven.
Dit betekende écht leven.

Hopelijk mag jij in 2021
een stukje meemaken van wat wij meemaakten.
Mag jij ook 'bevrijding' meemaken.
Mag dit jouw Pasen zijn!
Bij deze wens ik jou, tochtgenoot,
een 'Zalig Paasfeest!'